

[Ministeren for offentlige arbejder.]

hed, at der hvert 10 000. år kan indtræde helt ekstraordinære store stormflodshøjder, men alle danske vandbygningsteknikere mener at kunne se bort fra denne mulighed, specielt da selv det vedtagne Thyborøn-projekt kun er beregnet på at kunne holde i ca. 150 år. Derimod mener vandbygningsdirektøren og den anden af de to vandbygningsekspertter, ingeniør Rüdinger, at man må tage muligheden af større stormflodshøjder, end man hidtil har forudsat, i betragtning, nemlig indtil 3,5 m over daglig vande, og denne nye katastrofeteori har foranlediget forslag fra vandbygningsdirektøren om dige- og forstærkningsarbejder ved Thyborøn til ca. 17 mill. kr. ud over de oprindeligt forudsatte. Disse udvidelser og prisstigningerne siden 1946 har fordyret Thyborønprojektet, således at en gennemførelse af dette i øjeblikket må antages at ville koste 175 mill. kr. inklusive de allerede afholdte 26 mill. kr. Den endelige størrelse af anlægsudgifterne kan dog først opgøres, når der foreligger resultat af de modelforsøg med havmolerne, som vandbygningsdirektøren i overensstemmelse med de to eksperters anbefaling har ladet påbegynde i Holland.

Imidlertid er der nu fra dansk teknisk-videnskabelig side fremsat nye synspunkter, hvorefter det skulle være muligt at undlade at bygge kostbare havmoler og undlade som forudsat at lukke kanalen, når blot Thyborøn by sikres tilstrækkeligt ved gradvis tilbagerkning af digerne, og der samtidig foretages forskellige digearbejder til beskyttelse af de lavtliggende landbrugsarealer ved den vestlige del af Limfjorden. Det skulle herved være muligt at spare ca. 100 mill. kr. af de 149 mill. kr., som ellers skulle investeres i det vedtagne projekt. En stillingtagen til disse synspunkter kræver dog en nærmere undersøgelse, som formentlig på grund af modelforsøg og lignende vil vare 3—4 år.

Vandbygningsdirektøren er for sit vedkommende på forhånd betænkelig ved at acceptere dette nye synspunkt, men mener ikke, at det vil være uforsvarligt at lade foretage en nærmere vurdering af det, idet lukning af kanalen ved fuldførelse af dæmningen og bygning af de to sluser kan stilles

i bero i nogle ganske få år. Vandbygningsdirektøren henleder dog opmærksomheden på, at der, såfremt en fornyet teknisk undersøgelse af projektet resulterer i, at arbejdet bør gennemføres efter den foreliggende lov, må regnes med merudgifter til fuldførelsen på indtil 10 mill. kr. på grund af risikoen for senere udskæringer i Thyborøn kanal i bredden og i dybden. I det omfang risikoen ved en udsættelse af arbejdet kan reduceres til et spørgsmål om en fordyrelse af projektet med 10 mill. kr., mener jeg, at det er rigtigt at gå ind for en fornyet teknisk undersøgelse af hele Thyborønsagen med den mulighed for øje, at der kan spares langt større beløb. Hertil kommer, at rentebesparelsen ved den udsatte investering praktisk taget vil opveje en eventuel merudgift.

Såfremt en fornyet teknisk undersøgelse af Thyborønprojektet måtte bekræfte, at særlige sikringsforanstaltninger bortset fra digearbejder ved Thyborøn by kan undlades, opstår der spørgsmål om, hvilke konsekvenser en åben kanal vil have for landbrugsarealerne i den vestlige del af Limfjorden, og dette spørgsmål må overvejes i nøje forbindelse med de øvrige spørgsmål om de samfundsekonomiske konsekvenser af en ændring af Thyborønprojektet.

Da der efter det foreliggende af kvalificerede vandbygningsteknikere er rejst begrundet tvivl om den tekniske nødvendighed af at gennemføre det vedtagne, meget kostbare Thyborønprojekt, og da en fornyet undersøgelse synes at give mulighed for, at samfundet spares for en udgift på måske 100 mill. kr., vil regeringen overveje at nedsætte et hurtigt arbejdende udvalg af teknisk og økonomisk sagkyndige, som skal forsøge at finde frem til den i almindelighed bedste løsning af Thyborønproblemet.

Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen omtalte en sag, hvorefter statsbanerne i forbindelse med et i 1954 foretaget køb af omnibusruter har påtaget sig at yde en til de 3 tidligere indehavere af ruterne fastsat godtgørelse som vederlag for konsulentvirksomhed for statsbanerne. Det omtalte forhold har, som det fremgår af side 17—20 i „Betænkning over statsregnskabet for finansåret 1954-55“, været ind-